

BOLSJEVIK

NR. 1 · 1985

- Landsmøteforberedelse
- Sosialismediskusjon
- Sommerleir!
- Våpen til Afghanistan!!
- Debatt

!!! AKSJONSDAG FOR VÅPEN
TIL AFGHANISTAN 20. APRIL !!!

INNHOLD I DETTE NUMMERET.

Leier.....	s. 2
Arbeidet 1985.....	s. 4
Sommerleir.....	s. 9
- Meldinger fra sentralstyret:	
TV-innsamling høsten 85.....	s. 11
Ny reisesekretær.....	s. 11
Trenger du penger? Fra økonomiutvalget.....	s. 12
Oppsummering av Rød Ungdom-turne i Åkershus.....	s. 13
Frivillig læremote om jentepolitikk.....	s. 16
20. april aksjonsdag "Våpen til Afghanistan".....	s. 16
- Sosialismeprogramkomiteen til landsmøtet:	
Lokalstyrt planøkonomi? Av Per J.	s. 17
Forslag på nytt kap. 1 i sosialismeprogram.....	s. 19
Den partiløse sosialismen eller kardedomme	
by, av Mats, Ålesund	s. 24
Hva er yringsfrihet? av Randi	s. 27
Programforslaget og Sovjet, av Randi	
- Anna debatt:	
Rød Ungdom og skuleprioriteringa, av Jim	s. 32
Afghanistaninnsamlinga - ett skritt - hva	
blir det neste?, av Erik	s. 33
Våpen til Afghanistan må fortsette etter	
landsmøtet!, av Jesper, Tromsø	s. 34
Hvem er farligst?, av Per O. [redacted]	s. 36
- Midtsidene: Faseplan 1985 for Rød Ungdom	

— LEDER —

Du sitter nå med Bv nr. 1/85. i hånden. Det er nesten løn å si at det er seint ute, det har mere karakter av en gjennomstarting. Hvorfor har det blitt slik? Vår redaktør har fallt fra i perioden, men det forklarer ikke alt. Sentralstyret har hatt problemer med det organisatoriske arbeidet i hele perioden og brutt mange av sine egne frister, med Bv som det verste eksemplet. Liten kapasitet har vært og er et reelt problem, men under ligger en manglende forståelse for medlemsdemokratiet. Når det er sagt, håper vi du finner ting av interesse i dette bladet.

Her er mange debattinnlegg, og særlig går det på sosialisme. Kast deg over disse, les programutkastet på nytt.

Landsmøteforberedelsene er nå det viktigste vi jobber med. Et godt landsmøte vil bety mye for hvordan Rød Ungdom skal møte utfordringene dette året og i tida framover. Valgkampen blir den største politiske utfordringa. AUF har styrka seg de siste åra blant ungdommen. DNA og AUF blir vår hovedmotstander, sjøl om Høyre sitter i regjeringsposisjon. Dersom vi i valgkampen bare kjører mot regjeringa, blir det AUF som trekker til seg stemmene. Nedskjeringene og innstramminger blir ikke noe mindre med DNA i regjeringsposi-

sjon. Reallønnsutviklinga kan tjene som eksempel på det. Siden 77 har reallønna sunket, LEN den sank nest under DNA - regjeringene.

Willoch er statsminister, men DNA og AUF blir vår hovedmotstander i valgkampen.

Kampen mot skolepenga blir den andre store utfordringa i år. Gjennom flere år har skolepenger blitt snikinnført, som papiravgift, kopiavgift osv. YLI og NGS skal mobilisere til boikott fra skolestart. For Rød Ungdom blir det viktig å både delta aktivt i aksjonene og forklare hvorfor det er nedskjeringer på skolen, få fram at dette er en del av det kapitalistiske systemet.

Sosialismediskusjonen fram til landsmøtet blir viktig for å svare på begge disse utfordringene. Vi må

Leaeruperts.

kanne avsløre borgerskapets strategi, vi må kunne vise konkret at AUF ikke vil bryte ned dette systemet. Vi må kunne svare mere konkret på hvorfor sosialismen er den eneste måten å overvinne kapitalismens motsetninger og skape en bedre framtid for oss.

Sosialismedisussjonen er ikke noe vi blir forbig med på landsmøtet, vi kommer til å fortsette den i mange år, og konkret vil vi også følge den opp på konferansen i år. Likevel,

Landsmøtet vestar program, på sett deg til skrivemaskinen og produser forslag.

20. APRIL avslutter vi afghanistan-inseslinga var med felles aksjonsdag over hele landet. Rett over påske må laga sørge for at denne aksjonen blir forberedt. Styrene må fått eget skriv om aksjonen.

Sta på, Lykke til. Skriv innlegg til BV og forslag til landsmøtet.

ALBANIA – knapt større enn HEDMARK!

Likevel klarer de seg fordi de stoler på seg selv, sine egne krefter. Og folket får stadig bedre levevilkår, fordi arbeiderklassen har makten.

LEGG FERIEEN DIT I ÅR

og se selv hvordan marxismen-leninismen fungerer i praksis!

TIDER FOR TURENE:

- 27.juni - 11. juli
- 11.juli - 25. juli
- 25.juli - 8. august.

Prisen blir på ca 1200 kroner for mat, reise og opphold.

SKRIV TIL: Vennskapsbandet Norge - Albania
Postboks 8303, Hammersborg, Oslo1

Et fristerde tilbud? Litt langt
å reise, kanskje? Og dyrt? Vel
HEAVY politisk omlekk...? Så slå
opp på side 9, hvor Rød Ungdom til-
byr alle tidens ferie for FREE.

ÅRSPLAN-85

De fleste lag og Ds har nå avholdt sine årsmøter, planene som er lagt her er stort sett i tråd med den som sentralstyret sendte ut i styreskriv i jan. Vi presenterer her den sentrale planen for hele Rød Ungdom, som gjelder med lokale tilføyninger.

Vervekampanja har på mangemåter avdekket organisasjonens svakheter, mensamtidig også dens muligheter. Vi har ikke greid å øke medlemstallet i organisasjonen og sliter med å få

motstandere, har vår politikk fanga brei interesse. Konfrontasjonsmøter i Oslo, Akershus, Bergen har vist at AUF, SU, UH har store svakheter når deres politikk blir konfrontert. SU har spesielt merka at vi er en utfordring, og kjører skolering av sine medlemmer på tradisjonell måte. Det virker som de i liten grad prøver å samle organisasjonen rundt en felles ideologi. Skulle de gjort det, tatt en reell debatt blant sine medlemmer om hvor de står, hadde vel skillelinjene mellom

igang en reell kampanje. Viktige distrikt har ikke greid å tette hullet i bønn, det melder seg like mange ut aom inn. Flere plasser mangler vi et godt organisatorisk grep etter at folk har sagt ja til studiesirkel. Sirkelløderer er ikke på plass.

Samtidig har kampanja vist at der vi kommer oss ut i form av eksterne politiske markeringer og konfrontasjon med våre politiske

AUF og SU blitt minimale. Å kjøre SU på at de ord er revolusjonære, men i praksis reformister slår skarpt inn i deres egne rekker og skaper usikkerhet blant deres medlemmer. Konfrontasjonsmøtene har vist at våre medlemmer er bedre skolerte.

Men situasjonen med at vi ikke øker medlemstallet skaper sjølsagt usikkerhet innafor våre egne rkker. Hvorfor greier vi ikke det. I denne debatten vil det dukke opp flere

retninger og svar. På mange måter settar rekrutteringsarbeidet organisasjonens svakheter på spissen. Driver vi stadiesirkelene for dårlig? Er markedsføringa av vår politikk for amatørmessig? Er våre medlemmer for usikre på vår egen politikk, trengs det studier? Driver vi for lite aksjoner, leder kamper der ungdommen blir rammet av krise? Har våre medlemmer sluttet å jobbe i frontorganisasjoner?

Vi tror ikke det finnes ett svar, problemet er sammensatt og vi har svakheter på alle de områdene vi har nevnt. Men vi menar svaret ikke først og fremst ligger her.

Felles ideologi

Vår bevegelse holdes sammen av en felles ideologi som kommer først og fremst til uttrykk gjennom AKPs prinsippprogram. Vi har stilt oss som oppgave å gjennomføre en sosialistisk revolusjon i Norge, som et første skritt mot et kommunistisk samfunn. Kort sagt er det dette målet som holder vår bevegelse sammen. Svekkes dette målet ved at vi sjøl er usikre på det vil vår bevegelse oppløses i sine enkelte deler. Fagforeningsaktivistene vil gå til sitt faglige arbeid, Kvinneaktivistene til kvinnefronten, de arbeidsløse til AFO osv. Det var dette som skjedde i perioden 79-80 da krise i ml-bevegelsen slo inn, mange blei usikre på at vi skulle gripe å skape en sosialisme der arbeiderklassen har makta. En del meldte seg ut, men forblei i bevegelse, men da som aktivister i fronter og andre masseorganisasjoner. For mange blei ml-bevegelsen en bra organisasjon som støtta opp om deres kampavsnitt. På mange måter redda dette ml-bevegelsen, at vi dreiv arbeid på mange forskjellige områder. Men bevegelsen blei mere praktisk innretta, AKP og Rød Ungdoms langsiktige mål blei trengt i bakgrunnen. På kort sikt greide vi å berge Rød Ungdom gjennom å samle

organisasjonen rundt studier av marxismen, og vårt politiske grunnlag. Men vi kunne aldri bygge opp en organisasjon rundt bare studier samtidig som vi fortsatt sliter med å samle organisasjonen rundt en felles ideologi.

Afghanistan og Felles Sikkerhet.

Vi valgte å prioritere internasjonalt, krig og fred som vår viktigste eksterne sak. Både fordi dette er strategisk viktig oppgave for oss, og fordi mange ungdommer slutta opp om Fredsbevegelsens ideologi. Dette var et riktig valg. Afghanistankampanja har plassert oss i det politiske landskapet som en organisasjon som aktivt støtter 3. verdens kamp, og ikke minst har et annet svar enn fredsbevegelsen på hvordan freden skal opprettholdes. Det at sosialdemokratiet nå tar opp i seg Fredsbevegelsens ideologi viser også Fredsbevegelsens virkelige styrke. DNA vil nå gå til valgkamp, der et viktig område blir kravet om Felles Sikkerhet. D.v.s. nasjonenes sikkerhet skal ikke bygges på e forsvar av den nasjonale sjølråderett, men som begrepet sier, på fellesskap med de som truer den nasjonale uavhengigheten. "Et nytt sikkerhetssystem for Europa må skapes ved at det bygges opp tillit og kontakt på alle plan mellom øst og vest, samtidig som nedrustningsforhandlingene fjerner den militære spenningen". (DNAs vekstprogram) Dette er en politikk som er livsfarlig, og som virkelig truer freden. Vi må derfor holde fast på vår internasjonale politikk og vise at Afghanistan sin uavhengighet ikke kan bygges på "Felles Sikkerhet". Afghanistankampanja må drives fram til landsmøtet.

Kampen for en alternativ framtid. Sosialismen!

Vi må ta skrittet videre for å samle Rød Ungdom rundt en felles ideologi for oppbygging av organisasjonen. Vi står foran en stor politisk

utfordring som vil kreve mye av oss, valgkampen 85. Dette vil bli en viktig styrkeprøve for Rød Ungdom og ml-bevegelsen. En god valgkamp for Rød Ungdom vil bety mye for rekrutteringsarbeidet til høsten. En god valgkamp for oss må bety at vi greier å trekke skarpe skillelinjer mellom oss og de andre partiene. Dette gjør vi ikke ved å overby DNA og SV i valgløfter. Både fordi det er politisk feilaktig og fordi vi for folk flest ikke er noe reelt alternativ på Stortinget. Vi gjør det best ved å kjøre vår ideologi og vise at bare et annet samfunn kan sikre folks interesser.

Sentralstyret har derfor vedtatt å reise sosialismedebatten på nytt. Vi vil fram til landsmøtet legge fram et program i to deler, med kritikk av kapitalismen og vårt svar, sosialismen. Programmet skal konsentrere seg om norsk økonomi og borgerskapets strategi. Vi vil forsøke å gi vårt svar gjennom hvordan vi tenker oss en sosialistisk planøkonomi. Dette er

for Rød Ungdom et helt nødvendig skritt å ta, og det vil være et prosjekt som også strekker seg utover valgkampen. Et bedre grep om vårt svar sosialismen, er en forutsetning for videre oppbygging og rekruttering, som vi fortsatt må prioritere på topp etter valgkampen.

Et slikt programarbeid må ikke bare bety interne diskusjoner. Det er umulig å utvikle et slikt program hvis vi ikke prøver det i kamp mot andre politiske retninger. Det forutsetter at vi deltar i kampen mot krisa og på denne måten får grep om den norske virkeligheten. Programmet kan ikke lages og kan ikke bli Rød Ungdoms medlemmers program uten at disse to forutsetninger blir oppfylt i Årene som kommer.

Å samle Rød Ungdom rundt denne felles plattformen, ideologien, er nå som tidligere i Rød Ungdoms historie en forutsetning for videre oppbygging og rekruttering.

Per O. [redacted]
Leder

★ Rød Ungdom ★

ÅRSPLANENS OPPGAVER ★

Hovedoppgaven: Rekruttering og bygging av Rød Ungdom.

Den viktigste måten å slåss for sosialisme i Norge idag er å øke medlemstallet i Rød Ungdom. Ingen annen politisk bevegelse blant ungdom kan idag påta seg å møte borgerskapets politisk, ideologisk og gi et svar som virkelig kan "løse krisa", sosialisme og revolusjon. Rekruttering blir fortsatt organisasjonens hovedoppgave i 1985.

- Hovedmetoden er studiesirkel.
- Presentasjon av Rød Ungdoms politikk gjennom åpne møter og konfrontasjon med våre politiske motstandere er en viktig metode for å styrke organisasjonen og skaffe folk til sirkel.
- Organisasjonens viktigste arbeidsområde blir de videregående skoler med vekt på gymnas.

Ekstern hovedsak:
**Kampen for en alternativ framtid,
 SOSIALISMEN.**

Den viktigste eksterne saka i perioden som helhet for å bygge opp under rekrutteringsarbeidet blir å propagandere for sosialismen. Dette krever at organisasjonen reiser sosialismedebatten på nytt for å skolere seg og utvikle bedre svar enn det vi har idag. Dette blir vårt svar på DNA og Høyres løsning på krisa.

Dette betyr:

- Aktiv deltakelse i kampen mot utslagene av krisa på noen prioriterte områder.
- Propaganda og agitasjon mot borgerskapetsideologi og vårt svar, sosialismen.

1. Propaganda og agitasjon.

For å bygge organisasjonen og styrke medlemmene politisk må vi bli flinkere til å markedsføre oss. Vi har satt oss som mål å utvikle et bedre sosialismesvar. Skal dette være mulig må vi ut i debatt og konfrontasjon med våre motstandere.

- Prioritere i perioden å avholde møter som presenterer Rød Ungdom sin politikk i konfrontasjon med andre politiske ungdomsorganisasjoner.
- Spre Rute 80 og løpesedler og innrette avisinnlegg på å bygge opp under planens eksterne sak.

2. Kampen mot krisa.

For å kunne utvikle et virkelig svar til ungdommen som slås idag mot utslagene av krisa, så må vi sjøl delta i denne kampen. Organisasjonen vil prioritere to områder i 1985.

Interessekampen på skolene.

Dette betyr at vi prioriterer arbeidet innafor de etablerte interesseorganisasjonene NGS og YLI. Det betyr å utvikle lokale aksjoner mot stat og Fylkesbudsjettene høsten 1985. Det er viktig at vi her også greier å utvikle aksjonsenhet med andre grupper som de arbeidsleses forening og lærere og helse og sosialarbeidere.

- Organisasjonen prioriterer på topp kampen mot stats- og Fylkesbudsjettene høsten 1985.
- Propagandere for Rød Ungdoms skoleprogram.
- Stille til valg som tillitsfolk både på skolene og i GU/BU i NGS og YLI.

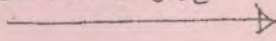
Jentekampen.

I første omgang betyr dette intern skolering og at vi prioriterer opp egen jenteorganisering i Rød Ungdom. Deretter må det bety at organisasjonen skal avsette medlemmer som sjøl deltar aktivt i jentekampen.

- Det avholdes et pliktig lagsmøte om jentepolitikk i alle lag i løpet av 1985.
- Lag og DS må gjøre undersøkelser for om mulig å danne jentegrupper. Arbeidet innrettes spesielt på de videregående skoler. Lag og DS må sjøl avgjøre lokalt hvilken ekstern oppgave de ønsker å prioritere innafor jente-arbeidet.

FORTSETTER NESTE SIDE

3. Valgkampen

Dette blir organisasjonens viktigste oppgave fra mai/juni og fram til valgdagen. For oss blir det en viktig ideologisk kamp der vi skal presentere sosialismeprogrammet vårt.

- Det avholdes en valgkampkonferanse i februar.
- DS og lag må sikre ungdomskandidater på RVs landsmøte i mars.
- Sommerleiren brukes til aktivt å forberede valgkampen.

6. Studier.

For å utvikle medlemmene i organisasjonen og hindre nye medlemmer i å gå ut etter kort tid er videregående studier viktig.

- Forbundsskolen avholder 2 kurs i 85.
- DS og lag prioriterer å avholde videregående sirkler spesielt blant nye medlemmer. AKPs studiesirkler brukes som materiale.

4. Internasjonalt arbeid - krig og fred.

Vi har i perioden utvikla mye bra politikk og dette må vi holde fast på.

- Kampanjen "Våpen til Afghanistan" avsluttes med en felles aksjonsdag over hele landet 20. april.
- Innsamling av våpen til Afghanistan gjøres til en fast del av Rød Ungdoms arbeid.
- Propagandere vår fredspolitikk, spesielt mot sosialdemokratiets krav om "Felles Sikkerhet"

5. Organisasjonsarbeide.

I rekrutteringsarbeidet og i arbeidet med å drive laga har vi store avskjær i organisasjonsarbeidet.

- Det avholdes en lokal organisasjonskonferanse i Trøndelag, som et prøveprosjekt i mars.
- Det avholdes en landsomfattende organisasjonskonferanse høsten 85.

7. Rute 80.

Rute 80 blir viktig for å bygge opp under planens eksterne hovedsak, "kampen for en alternativ framtid, Sosialismen".

- Alle lag må selge Rute 80 fast.

8. Andre oppgaver.

- Arbeidinnafor arbeidsløshetsforeninger
- Arbeidinnafor Palestinakomiteen
- Arbeidinnafor Latinamerikagruppene

SOMMERLEIR

28. JULI TIL 4. AUGUST PÅ JELOYA UTAFOR MOSS.

Sommerleiren er i rute. Arbeidsutvalget har bestemt at leiren avholdes i ukene 28. juli til 4. august. Vi har leid et sted utenfor Moss, ca. 1 mil fra sentrum. Stedet har ikke helt topp standard, sann vi omborgere er vant til, men fordelene er utvilsomt billige og at det ligger ved sjøen.

Det er ingen strandlinje, men fine svalberg som er fine til soling og gruppediskusjon. Vi får laget middagen ferdig, så all tørrmat må lages i hyttene. Det er ikke noen stor sovesal, men tvert imot 15 hytter vi skal spre oss på. Dette krever en god sosial innstilling fra folk.

Det er 85 innplasser på stedet, og det betyr at noen må ligge i telt. Så vi oppfordrer at folk tar med telt som liker det.

Det er et stort område vi får for oss sjøl. Masse gressplen osv. Folk i området er tilogmed vant med naturister da stedet ved siden av er naturisteid. Stedet ligger i et belte hvor det er minst regn om sommeren, så vi skulle ha mulighetene for å få en god sommerleir. Folk må da reise med tog til Moss fra Oslo og videre med buss og bli henta der. Leiren vil komme på ca. 550,- kroner. (Ikke over dette beløet.)

Sosialismen blir hovedtema på leiren. Dette blir en oppfølging av landsmøte-debatten og en forberedelse til valgkampen. Vi håper også på at vi skal få god skolering på enkeltsakene i valgkampen gjennom leiren. Sosialismen skal være overskriften på leiren, men vi regner med at dette skal deles opp i enkeltområder. Kvinnekampen skal diskuteres og det samme med sosialdemokratiet. Vi ønsker altså å diskutere enkeltområder rundt sosialisme på leiren. Det endelige programmet på leiren vil kunne presenteres seinere etter høring i organisasjonen og diskusjoner i arbeidsutvalget og sommerleirutvalget.

Alle styrer og lag og distriktsstyrer skal uttale seg om forslaget til leirtema innen 20. mai. Vi tenker altså nå i retning: Kvinnekampen, norsk planøkonomi og sosialdemokratiet med hovedvekt på reform/revolusjon. Dette må folk uttale seg om. Det er veldig fint om lag og distrikter også skriver om hva de synes var bra og dårlig på forrige leir. Det hjelper oss å gjøre årets leir bedre.

SOSIALISME

SOMMERLEIR FORTSETTER....

Vi håper at dette høres tiltalende ut. Vi tror vi skal ha partigrupper på denne leiren sånn vi hadde det forrige valgår. Det betyr egen SV-gruppe osv. Dette skaper en intregitet og identitet til gruppene og fungerer derfor godt sosialt.

Beqynn allerede nå og forberedn leiren, mobiliser unvhengige!

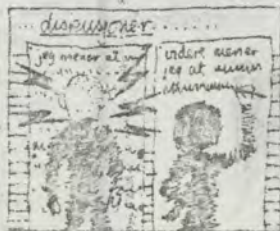
Så regner vi med at de fleste møtes på leir utafor Moss....Vi sees!

Hileen Arbeidsutvalget ved Ann H

-Bli med på

SOMMERLEIR!

MELDINGER FRA SENTRALEN

TV - INNSAMLING HØSTEN '85.

Høstens TV - innsamling skal gå til en rekke prosjekter som ungdomsorganisasjonene i Norge står bak. Det er organisert av LNU (Landsnævnet for norske ungdomsorganisasjoner.) Her er også Red Ungdom med. Vi har fått godkjent et prosjekt til Afghanistan.

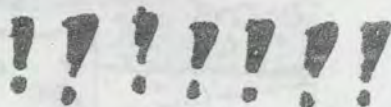
Det vi gjorde var å få Afghanistankomiteen i Norge til å lage et humanitært prosjekt for oss, slik at vi kunne søke om å bli med, mens Afghanistankomiteen skulle være vår hjelpeorganisasjon.

Resultatet er altså at over 3 mill. av det som blir samlet inn vil høste skal går til et helseprosjekt i Kandahar-provinsen i Afghanistan. Skal Red Ungdom gjøre noe mere med dette mon tro?

Ja, gjett om vi skal. Over 3 mill. til afghanerne, det er materiell hjelp som betyr noe, det blir mere enn symbolsk støtte. For denne sum kan vi starte opp og drive helseklinikker i 5 år. Et slikt system innebærer også opplæring av afghansk

helsepersonell. Resultatene av dette prosjektet kan bli grunnstammen i oppbygging av et nytt helsevesen etter at landet er befriert. Idag er det svært nødvendig med helsevesen for å få folk til å bo i landet på grunn av Sovjets terrorbombing.

Styrene har fått direktiv om hva vi konkret skal gjøre i forhold til innsamlingsaksjonen.

RED UNGDOM HAR FÅTT NY REISE-
SEKRETAR!!!!

Etter at organisasjonen en stund har vært uten fast reise-sekretar, har vi nå fått ny reise-sekretar fra slutten av april.

Den nye kameraten som skal tråkle landet på kryss og tvers for å preike revolusjon og sosialisme og tenke på de lokale RU-lagene ve og vel heter Leif St. St. er 25, og kommer fra Tromsø hvor han har sittet de to siste årene som NS-leder i Troms.

Når han ikke er ute og besøker landet vil han bli å finne på RU-kontoret, tlf. 027 11 45 73. See ya!!

TRENGER DU PENGER?

Økonomiutvalget regner med det. Men dette er skrevet for å vise at Rød Ungdom trenger sin kontingent og landsmøtekontingent, som aldri før. Vi vil også si så fast at de som ikke betaler kontingent, er uten innflytelse i vår organisasjon.

HVORFOR TRENGER RØD UNGDOM PENGER?

Vi er blitt med i denne organisasjonen for å vinne innflytelse i Norge. På lang sikt skal vi gjøre revolusjon. På kort sikt krever det at vi utvikler politikk på alle områder, sloss og vinner oppslutning om vår politikk osv. I vår har vi konkretisert dette til å gjennomføre et landsmøte, avslutte Afghanistankampanjen, verve flere til Rød Ungdom og starte valgkampen. I dette arbeidet ser vi det som sjølsagt med et stort og representativt landsmøte. Det er jo også sjølsagt. Her skal vi fatte vedtak om sosialisme, vi skal velge en ledelse for vår organisasjon for to år framover - dette må være sjølsagt at det er i samsvar med medlemmenes syn. Valgkampen skal starte med en landsomfattende valgkampkonferanse

Vi skriver ikke dette for å syte. Men uten det "kjedelige" organisasjonsarbeidet og økonomiarbeidet er det nytteløst å vinne fram med vårt syn i Norge. Vi kan jo prøve å få annonser for Kapital og Farmand eller søke LO og Industriforbundet. Men jeg tror ikke det er verdt papiret. AUF og Unge Høyre er deres ungdomsorganisasjoner, og får i deres penger. Vi må stole på egne krefter. Vi søker sjølsagt staten om mest mulig, men grunnlaget for vår økonomi er KONTINGENTARBEIDET.

HVA SKAL VI BETALE I ÅR ?

I en aktiv vår er kontingenten viktigere enn noengang. Samtidig krever landsmøtet

en egen kontingent, LANDSMØTEKONTINGENTEN. Den kontingenten som er tellende for landsmøtet skal inn sammen med landsmøtekontingenten i SLUTTEN AV MARS.

DERE MISTER INNFLYTTELSE I RØD UNGDOM...

Vår organisasjon er avhengig av økonomien for å gjennomføre sitt politiske arbeid. Derfor står det i våre vedtekter at bare de som betaler kontingent er medlemmer av Rød Ungdom. Dette er sjølsagt. Alt annet er å undergrave vår organisasjon. Hvert lag/DS får delegater etter etter hvor mange medlemmer som betaler kontingent i slutten av mars. Ingen delegater får stemmerett uten at både landsmøtekontingent og vanlig kontingent er innbetalt.

Til slutt. Alt dette er sjølsagt hvis vi tenker igjennom konsekvensene. Men samtidig kriterer det at vi lager en plan og frister for hver enkelt, laget og DS. Vi ønsker et aktivt og demokratisk Rød Ungdom - Lykke til med økonomiarbeidet.

Hilsen ØKU.

OPPSUMMERING AV RØD UNGDOM-TURNEE 15 I AKERSHUS.

Distriktsstyret i Akershus gjennomførte i oktober en to ukers verveturne til 7 utvalgte gymnasia i fylket. Disse skolene ble valgt ut fordi a) vi har medlemmer eller sympatisører sirkelledere på dem, b) fordi det er skoler som er kjent for å være radikale eller c) fordi det er skoler der arbeidet kan følges opp av lagene.

Målettinga med turneen var konkret å verve mange folk til stufoesirkler. I tillegg: Gjøre Rød Ungdom kjent, spre politikk-en vår, undersøke forholdene på skolene for å legge opp den videre jobbinga, og til mange diskusjoner og kjennor det trekke folk utover oss.

Konkret erfaring fra de enkelte skolene.

Asker: En Pve NS + noen fra laget i området var med på skolen. Samle inn til våpen, solgte Rute 90 og gikk direkte på folk med spørsmål om sirkel. Rigga til stand inne på skolen, vistes godt i terrenget, nådde mange folk. Dette var en skole der folk stort sett var interessert i å høre hva vi hadde å fare med, vi ble ikke avvist, men vi fikk heller ikke de store diskusjonene.

Stabekk: Vi besøkte skolen 2 dager etter hverandre. Første dag med hovedvekt på diskusjoner rundt våpenansakninga. Bra med penger.

Akershus RV satte en støkk i de lokale UH-ene.

og mange gode diskusjoner. Dette er en skole der Rød Ungdom er kjent, og folk var tent på å diskutere. I midttimen var vi innom et konfrontasjonsmøte mellom HÅ og Forsvarsforeninga. Vi kjørte bra i diskusjonen, og folk i salen var interessert i å diskutere videre med oss etter matet. Andre dagen la vi hovedvekt på sirkelen og på diskusjoner rundt kapitalisme/socialisme. I midttimen var det konfrontasjonsmøte mellom UU/AHF/RU om skolepolitikk. 60 folk i salen. For oss stilte en fra skoleutvalget. Jobba bra, brodd mot AHF.

..... AKERSHUS FORTS.

14

Valler: En radikal skole der det var lett å få igang diskusjoner. Kjørte på våpeninnsamlinga, Rute 80 og sirkel. Mye diskusjoner rundt innsamlinga. I midttimen, konfrontasjonsmøte med Unge Høyre. En fra oss mot en fra UH sentralt. Vi jobba bra og kom bedre enn Unge Høyre fra det.

Ski: Jobba med våpeninnsamlinga og sirkel. Lett å få igang diskusjoner. Hadde eget møte i midttimen. 20 folk møtte opp, både radikale og en del reaksjonære. Mye spørsmål og diskusjon, men vi klarte ikke å trekke de radikale nærmere oss. Sirkel.

Jessheim: Vanskelig skole. Rigga til stand for å vises i terrenget. Jobba med innsamlinga, Rute 80 og sirkelen, men klarte ikke å trekke igang diskusjoner. Konfrontasjonsmøte mellom UH og AUF i midttimen. Ikke mer enn 10-12 folk tilstede. Vi stilte på møtet og kjørte bra i diskusjonen.

Lillestrøm: Folk var interessert i hva vi har å fare med. Ikke de store konfrontasjonene, men mange gode diskusjoner. En skole der folk kjenner noe til oss fra før.

Lørenskog: Har ord på seg for å være radikal skole. Besøkte skolen 2 dager. Første dag med vekt på innsamlinga og sirkelverving. Mye diskusjoner, mest med reaksjonære. Andre dag: Konfrontasjonsmøte med Unge Høyre i midttimen. En fra oss møtte den lokale Unge Høyre-lederen. 300 elever i salen. Vi jobba bra, kjørte Unge Høyre og samla interesserte folk rundt oss etterpå.

Hva har vi lært av denne turneen? Vi er en liten organisasjon uten noen særlig innflytelse i ungdomsmiljøene i fylket. Vi har medlemmer på noen skoler, men står stort sett svakt. Vi har tidligere mangla ei linje for å klare å bygge opp organisasjonen, mens vi etter denne turneen kan oppsumere at vi er i ferd med å utvikle ei sønn linje.

Denne turneen på skolene har lært oss en god del:

a) Det er en svær forskjell på skolene. Noen plasser er det umulig å trekke igang diskusjoner. Om vi har lagt opp til å diskutere Afghanistan-innsamlinga eller kapitalisme/sosialisme har ikke noe å si, skolene er upolitiske, og det er stort sett liten interesse for å diskutere med oss. På andre skoler er det et aktivt miljø og folk er interessert. Her samler vi inn mye til våpen og vi får mye

... AKERSTUS FORTS.....

diskusjoner rundt innsamlinga. Det som er felles for disse aktive skolene er at det politiske miljøet er skiere, radikale organisasjoner har en viss innflytelse på skolen, enten står vi eller SU sterkt, eller det finnes et miljø av aktive uavhengige radikale. Her diskuterer folk, motsigelsene skjerpes og folk tar standpunkt. Dette betyr at det er opp til oss å skape aktive skoler. Gjennom aktiv jobbing, stadige besøk, propaganda og diskusjoner, trekke til oss folk, skjerpe den politiske kampen på skolen. Det betyr at ingen skole kan fordømmes i utgangspunktet: Opsøk de mest radikale folke og politiser/skap bevegelse i miljøet rundt dem. Det er begynnelsen til å få skoler der det er interesse for vår politikk.

b) Vi har mye å vinne på å konfrontere andre ungdomsorganisasjoner. I løpet av 2 møter har 600 elever seft oss i aksjon mot Unge Høyre, på begge møtene har vi kommet bra fra det. Dette betyr at mange er blitt kjent med politikken vår, vi får spørsmål om revolusjon, sosialisme og demokrati, og får anledning til å kjøre fram politikken vår på dette. Vi får lagt fram kritikken vår av kapitalismen og tvinger Unge Høyre til å ta stilling til det kapitalismen påviselig fører til. Gjennom å konfrontere anerkjente organisasjoner og bruke møtet til å slåss for politikken vår, vinner vi till-

it og legger grunnlaget for at vi kan trekke til oss folk etterhvert. c) Der vi får igang diskusjoner er mange interessert i hva vi har å fare med. Det er mye spørsmål, mange er uenige, men det er også mange som er enige i mye av det vi står for. Spesielt på enkeltsaker, men også på en helhetlig kritikk av kapitalismen er mange med. Vi kan oppleve at folk går lei oss etter at vi har vært et par dager på skolen. For å unngå det må vi heile tida skjerpe og utvikle vår egen argumentasjon. Vi må komme med noe nytt, folk må få brynt seg på oss. Er folk enige med oss, må vi utvikle diskusjonen videre. Med våpeninnsamlinga er det vanskelig å trekke igang diskusjoner etter at folk har gitt penger. Her må vi skjerpe oss.

d) Det krever hard jobbing for å få folk med på studiesirkler. Selv om vi gjør det bra på et konfronteringsmøte, er det arbeidet blant elevene i skolegården som gir uttelling. Det er diskusjoner om de forskjellige delene av politikken vår, om sosialisme, krig/fred, kritikker av kapitalismen, som fører til at folk utvikler seg i retning av oss. Det er bare stadige sanne diskusjoner og direkte spørsmål og diskusjon om å bli med på studiesirkel som fører til at folk hiver seg med. Av de som melder seg på når vi er på skolen, er det mange som trekker seg seinere. Dette betyr at vi må legitimere det

å være med på en slikt sirkel, folk på skolen må kjenne oss og må kjenne til politikken vår. Har vi fått med noen folk fra en skole, kan det være lettere å få med andre etterhvert.

Vi De plassene vi har klart å trekke med oss lagene og medlemmene klarer vi å skape entusiasme rundt det å jobbe ineretta på skolene for å bygge opp organisasjonen. I stedet for bare å oppfordre til dette, må vi gå foran og trekke med oss resten av organisasjonen.

Noen konklusjoner:

1) Et oppbygging av Rød Ungdom i distriktet må skje rundt de videregående skolene. Bare et systematisk arbeid med gjentatte skolebesøk, allsidig propaganda, egne informasjonsmøter og konfrontasjonsmøter og diskusjoner om å bli med på studiesirkel gir resultater.

2) Vi må videreutvikle linja med konfrontasjonsmøter. Slike møter betyr at vi når bredt ut med politikken vår, trekker folk over til oss og legg grunnlaget for et godt vervearbeid.

3) Hovedmetoden i vervearbeidet må være et godt massearbeid blant elevene på skolen. Selv om vi har medlemmer på skolen, må også andre dra dit. Vi må utvikle det politiske miljøet, og trekke til oss de mest radikale folke.

4) Lagene må bli brekkatangane i vervearbeidet. For å bygge opp et godt, varig vervearbeid, kan vi ikke være avhengig av enkeltpersoner, - dette må bli lagets oppgave.

BESKJEDER FRA SENTRALEN!

FRIVILLIG LAGSMØTE OM JENTEPOLITIKK

Jentepolitikk er pekt ut som en av de viktige sakene i planen.

Til høsten vil det bli lagt opp til et pliktig lagsmøte om kvinneundertrykking og jentepolitikk. For å gi et tilbud til de laga som vil starte opp diskusjonene i vår vil sentralstyret sende ut et opplegg for et frivillig lagsmøte etter påske. Så blir det opp til laga sjø om og når de vil legge det inni planen sin.

ALLE FOLKS FRIHET - VERDENS FOLKS FRIE VÅPEN TIL AFGHANISTAN

20. APRIL AKSJONSDAG "VÅPEN TIL AFGHANISTAN".

Sentralstyret har sendt ut skriv til alle styrene om opplegget for aksjonsdagen 20. april.

Vi gjengir kort hovedpkt.

1. Alle lag skal markere seg lørdag 20. april gjennom å samle inn penger til Afghanistan.
2. Laga skal prøve å få aksjonen markert i lokalpressa og få inn innlegg på politikeren vår.
3. Politisk er hovedmålet vårt å rette et støt mot AUF - parolene om "Felles Sikkerhet" og "Fred i Afghanistan". Vi må få fram at det aldri blir fred i Afghanistan, uten at landet blir fritt og uavhengig.

LOKALT STYRT PLANØKONOMI?

• Sosialismen er arbeiderklassens samfunn, der flertallet i samfunnet skal ta makta og styre. Men hvordan. Er det ikke en motsetning mellom en sentralstyrt planøkonomi og arbeiderklassens makt over produksjonen?

Hvis det å ha makta i samfunnet betyr å ha makta over produksjonen og produksjonsmidlene skal vies og styres av folket i fellesskap, kan vi da tillate en sentralstyrt plan over økonomien?

En hovedinnvending mot kapitalismen ligger i dens planløse, "anarkistiske" måte å produsere på. "Anarkisme" i gåseøyne, for anarkistisk er den ikke. Den skaffer deg alt du trenger hvis du kan betale for det. Det som skaper anarkisme i produksjonen er ikke mangelen på plan, men den private tilegnelsen. Produksjonen er innretta på å dekke de behova som kan måles i kroner og øre fordi målet er profitt, fordi fellesskapet er nekta styringsretten. I en sosialistisk produksjon setter vi som mål å dekke de reelle behova, mat til de som sulter og klær til de som fryser. Men om vi nå sier at kapitalismen effektivt snuser seg fram til hver krone du eier, vil ikke en sosialistisk økonomi, , sjøl uten en sentral styring, leite seg fram til og tilfredstille de reelle behova til folk? Jeg håper folk ikke vil føle behov for et elektrisk tørke-seg-i-røvs-øpperaf under sosialismen, og derfor kommer dette heller ikke til å bli laga.

ting som mat klær, biler og bus. ting vi er avhengige av i hverdagen var, er behov vi er nødt til å stille og derfor vil disse tinga bli laga. En produksjon uten sentral styring vil også framkaffe disse tinga, en produksjon uten en omfattende plan er ikke i seg sjøl "anarkistisk".

Men behovet for en plan er der like fullt, for de stedene rundt om i Norge er jo bare i liten grad sjelberga, og dette er vel

Når oversikten og forklaringsene mangler er det nærliggende å søke hjelp fra oven.

heller ikke noe mål å strebe etter. Altså: en plan, men styrt av arbeiderklassen direkte, en lokalt styrt planøkonomi.

Utkastet til sosialismeprogram fastslår at "sosialismen i Norge skal legges opp slik at folk tar direkte del i styringa av økonomien. En del av forutsetningene for en slik utvikling er kortere arbeidstid, deltakelse i planprosessen gjennom bruk av ny kommunikasjonsteknologi..." Videre står

"LOKALSTYRT PLANØKONOMI"

det om arbeiderstyrte bedrifter: "Det betyr sjølsagt ikke at det ikke skal være ledere for slike bedrifter, men det er de som jobber der som skal velge og kontrollere ledelsen."

Etter mitt syn gir den nye kommunikasjons-teknologien større løfter for framtida enn det programmet viser:

1. Stat og byråkrati blir overflødige som sentrale maktfaktorer over plan og produksjon. Man trenger ikke lenger å sitte på toppen for å ha oversikten.
2. Når behova i samfunnet trer klart fram kan de arbeiderstyrte bedriftene ha ledelse etter rotasjonsprinsippet istedet for en fast valgt ledelse.

Det siste først. Sosialismen skal bryte ned den skarpe arbeidsdelinga mellom arbeiderne og ledelsen. Om vi idag kan si at det er rikdom som skiller disse vil det under sosialismen være retten til å bruke og tilegne seg kunnskapen om å styre som skal holde arbeidsdelinga vedlike. Skal vi kunne bryte den ned må den tida vi trur ny teknologi skal frigjøre brukes av arbeiderne til opplæring og styring av bedriften. Bare en rotasjon i ledelse/arbeidere vil sette folk i nærkontakt med samfunnsmaskineriet.

Videre vil den enkelte bedrift, hvis vi fortsatt støtter oss til ny teknologi, få mulighet til å ha svært god oversikt over hvor mye som skal produseres. De forskjellige

Verden kan være vanskelig å forklare — det er vanskelig å ja den julie oversikten.

"FORTSETTER ..."

bransjene må innefor denne ramme fordels produksjonen mellom seg.

Hadde jeg sagt dette til en UN'er, ville jo vel sagt at menneskene er 'alt for egoistiske' til å kunne styre kollektivt. Dette tilbakeviser vi, men er vel samtidig ikke helt enige om i hvor stor grad vi må holdes i ørene av noen høyere i systemet. I et så høyt utvikla samfunn som vi lever i er de fleste produkter et resultat av en lang kjede av målretta virksomhet som til slutt ender opp hos en forbruker. Det sier seg sjøl at hvis det fra lokalt plan skal kunne skapes og styres en planøkonomi må det utviklies en masse kollektiv tankegang i huene til folk. På den anne side har systemet den gode egenskapen at hvis noen gir faen vil det ganske raskt slå tilbake på en sjøl. Hvis industriarbeideren ikke gidder å lage kler til bonden blir det lite grønnsaker på torget.

Det er massene som er de virkelige heltene, skrev , og da trur jeg ikke han mente at folket bare var brukandes til å kvitte seg med kapitalismen, men også til å bygge sosialismen. Trus på at et godt konsolidert lederskjikt i byråkratiet, sosialister eller andre, vil være villig til å gi makta tilbake til folk på et passende tidspunkt, når røva deres først har vent seg til taburettsmuken, er ikke stor hos folk flest. Dette stiller krav til oss. Når folk støtter oss er det fordi dem er lei maktmenneskene, lei av å ikke ha innflytelse. Vi kan tilby sosialismen. Men da må sosialismen være nær nok, så nær at hvert enkelt menneskes virksomhet føles viktig og så nær at makta ligger i hvert eneste ledd i samfunnet.

Altså: Lokal styring!

Per J.

FORSLAG PÅ NYTT KAP. I I SOSIAL- LISME- PROGRAMM- ET.

KJEMP FOR ET SOSIALISTISK NORGE

KAPITTEL 1 KAPITALISMEN

Den kapitalistiske økonomien

Den kapitalistiske økonomien bygger på at et lite mindretall eier og kontrollerer størstedelen av produksjonsmidlene. Eiendomsretten gjør et de kan bestemme hva som skal produseres, og hvor mye som skal produseres av de forskjellige vareslagene. Det store flertallet er tvunget til å selge arbeidskrafta si til kapitalistene til en pris langt under verdien av det de skaper.

Målet med produksjonen for kapitalistene er størst mulig fortjeneste på kortest mulig tid. Ikke fordi kapitalistene nødvendigvis er egoistiske og vil karre til seg mest mulig, i realiteten har de ikke noe valg, følger de ikke med og investerer ny kapital, så vil de snart bukke under i konkurransen.

Dette økonomiske systemet er i dag herskende i verden, og er iferd med å gjøre den til et katastrofeområde. Vi skal se på noen forhold for å vise hvor uøuglig det er i forhold til å løse problemene menneskeheden står overfor.

1. Sulten herjer

Hvert år dør like mange av sult som det totalt strøk med under 2. verdenskrig. 1/5 av verdens befolkning lever i dag under eksistensminimum. Dette er tall nordmenn flest kjenner, men har vanskelig å forestille seg i vår relativt trygge verden.

Kapitalismen har skapt sultkatastrofer, men vil ikke kunne løse den. Så lenge de som trenger mat ikke kan betale for den, så vil den ikke bli produsert og fordelt til dem. De som eier jorda og jordbruksmaskinene kan jo ikke produsere dem for å gi den bort!!!

De så produsere noe de kan tjene penger på. Herf or så blir det viktigere å produsere kaffe, kakao og peanøtter til den kjøpekraftige delen av verden, enn å produsere ris og mais til de som sultar. Denne produksjonen ligger gjerne i land der store deler av befolkninga sultar, og gjør til det ekstra grotesk.

Der som vil se og nekter å bare beskue sin hvite, hvile vil være enig med Red Ungdom at dette er sykt og må endevendes. Desverre er m-1 bevegelsen av de få som konsekvent støtter folkene i den 3. verden når de reiser ser, og krever kontroll over egen produksjon. 40-lerakapets lårevåte øyne og soulene de gir i H-hjelp rekke knapt til å få i seg juleribba med god samvittighet. Bare avskaffelse av kapitalismen som verdensomspennende system kan løse sultproblemene.

2. Ekologiske katastrofer

Amazonas jungelen står for fall, denne regnskogen står for 25% av oksygenproduksjonen i verden. 50% av skogene i Vest Tyskland er skade av sur nedbør (innt 2% i 1980). Skadene brer seg med enormt tempo.

På Hamburgs østkant er jorda så forurenset at om et barn skulle finne på å spise en håndfull, ville det stryke med.

Hvert år øker økenarealet på jorda med et areal som er dobbelt så stort som Jantark.

Tom side

APRIL

INTERNT:
EKSTERNT:

1. MAY
AKTIVISTIKKAMPANJA
AKSJONSDAG 20. APRIL
STUDIESIRKLER / VERVING
1. MAY
BOLSTJEVIK OG STYRE-
GRUPPE
RUTE 80

JULI

INTERNT:
EKSTERNT:

SOMMERLEIR, VALGKAMP 1985.
SOMMERLEIR, VALGKAMP 1985.

OKTOBER

INTERNT:
EKSTERNT:

LAGSHOPE DA TENDARBEID
FORBEREDELSE TIL KAMP MOT
STATS- OG FOLKESBUDSJETT.
STATS- OG FOLKESBUDSJETT.
KAMP MOT
BUDSJETT
KONFERANSER: FORBUNDSKOLE
MATERIALE: BOLSTJEVIK OG
STYRESKRIV OG
RUTE 80.

MÅI

INTERNT:
EKSTERNT:

VALGKAMP 1985
SOMMERLEIR
SOMMERLEIR
SERING
VALGKAMP

AUGUST

INTERNT:
EKSTERNT:

SKOLESTART, VALGKAMP
VALGKAMP 1985
BOLSTJEVIK, STYRE
RUTE 80.

NOVEMBER

INTERNT:
EKSTERNT:

KAMP MOT FOLKESBUDSJETT
AGITASJON FOR SOSIALISMEN
OG REKRUTTERING

JUNI

INTERNT: SOMMERLEIR, VALG 1985
 EKSTERNT: SOMMERLEIRMOBILISERING
 KONFERANSER: VALGKAMP 1985, GRUPPELEDERKONFERANSE TIL LEIR

SEPTEMBER

INTERNT: VERVING ETTER VALGKAMPEN, VALGKAMP 1985 OG FORBEREDELSE TIL KAMP MOT STATS- OG FOLKEBUD-ØJET
 EKSTERNT: VALGKAMP 1985, VERVING, STATSBUDET
 KONFERANSE: ORGANISASJONSKONFERANSE

DESEMBER

INTERNT: VERVING FOR BØHVALGEN
 EKSTERNT: FR FOR BØHVALGEN, MATERIE, BOLSJEVIK, STYRESKIFTE OG RUTE 80.

FASEPLAN

Tom side

Sånn kunne vi fortsatt å trekke fram eksempler. Økologene er ikke uenige om det kommer en miljøkatastrofe dersom tingene fortsetter som i dag, det de diskuterer er hvor kjapt den vil komme. Om 10 år, 50 år?

Rød Ungdom mener at denne katastrofen er et direkte resultat av den kapitalistiske økonomien. Skal den enkelte kapitalist hevde seg i konkurransen så må renceanlegg og andre tiltak som beskytter naturen utgjøre en minst mulig del på utriftsida i bedriftsregnskapet. Det blir allikevel ikke enkeltkapitalisten som må ta konsekvensene av at det økologiske systemet ødelægges. Så lenge kapitalistene eier og styrer over produksjonen og står i et beinhardt konkurranseforhold til hverandre, så vil det ikke bli tatt miljømessige hensyn som er vidtrekkende nok til å forhindre en katastrofe. I sine sterke økonomiske posisjoner sørger de sjelsagt også for at det ikke innføres for strenge krav til miljøbeskyttelse fra myndighetenes side. Denne forsøplingen står direkte i motsetning til folks interesser. De kommerne generasjoner vil få et helvete med å rydde opp. Rød Ungdom mener at det eneste fornuftige å gjøre i denne situasjonen er å oppfordre folk til sjøl å ta kontroll over produksjonen og stoppe galskapen før det er for sent.

Arbeidsløshet og ny teknologi

Hvordan kan det henge sammen at vi lover i et sø-funn som på den ene sida løst mange uløste opp gaver, og på den andre sida en hær med arbeidsløse? Dette framstår som et paradoks, men for det kapitalistiske systemet er dette en nødvendighet.

Kapitalen, investeringene må hele tida flyte dit hvor det er mest forjente å hente, og kan ikke ta smålige hensyn til at det går med noen arbeidsplasser i drøgsøgt.

Kapitalistene tjener dessuten som klasse nå å ha en arbeidsløs reservearme. Da kan de si til arbeideren som kommer og søker jobb at "du ikke du vil ha jobben til denne betalings så står det nok av folk i kø for å få den". Arbeiderklassen knebles med arbeidsløshet. Dette kan vi tydelig se i dag.

Det er en økonomisk lov under kapitalismen at produktiviteten hele tida må økes. Skal kapitalistene hevde seg i konkurransen må utgiftene ned og produsert økes. Mennesker byttes ut med maskiner. Dette kan vi se skjer i dag med storlytt. Tidligere har denne prosessen vært skapt mulertidig massearbeidsløshet, den nye teknologiske revolusjonen skiller seg nå mange måter fra det eksempel den industrielle revolusjonen. Den vil erode inn i alle sektorer i løpet av få år, og føre til et behovet for menneskelig arbeidskraft vil bli ke totalt.

Fortsetter det kapitalistiske systemet å eksistere vil vi få en permanent massearbeidsløshet, det sosial nød og berør.

Det er ikke den nye teknologien i seg sjøl som er et trussel for menneskeheten, det er det som blir et resultat for den enkelte klasse i det kapitalistiske systemet. De vil kaste nye millioner ut i arbeidsløshet. Vi må senere se hvordan disse enorme nyvinningene kunne vært brukt til folks beste i et sosialistisk plan økonomi.

Kapitalisme = krig

Konkurransen i kapitalismen føres med økonomiske, politiske og militære midler. Kampen kapitalistene fører for å utvinne verdien før etter

karakter av krig. Kapitalismen skaper flere og flere krig. Den ikke-er klassekriger innad i hvert enkelt land. Etter arbeiderklassen utbytting og undertrykking med opprør så vil borgerskapet møte opprøret med sitt våldssapparat for å sikre makta si. Red Ungdom støtter i slike tilfeller konsekvent arbeiderklassens rett til å forsvare seg og gripe makta om nødvendig med våpen i hånd. De imperialistiske landenes grove utbytting av den 3. verden skaper frigjøringskriger. Red Ungdom støtter frigjøringsbevegelsers kamp for å kaste ut utbytterne og sette sjølstyre. Konkurransen mellom de imperialistiske landene kan også utvikle seg til krig. Under kapitalismen har den enorme sentraliseringa ført til mange store monopolselskaper som konkurrerer på et verdensmarked, og fremmer konkurransen gjennom nasjonalstatene sine. Denne kampen om økonomisk og politisk makt kan kaste verden ut i et ragnarokk. I dag rivaliserer USA og Sovjet om verdensherredømme. De taster seg til tennene med enorme dødeligssvåpen mens verden skriker ut: at ressursene settes inn på helt andre områder.

Revolusjon er en nødvendighet

Red Ungdom er for revolusjon, det vil si at vi går inn for å forandre eiendomsforhold og maktforhold i verden radikalt gjennom at folk reiser seg og tar makta over produksjonen og staten. En sånn folkeopstand er kampen om makta i samfunnet står på lagrunden vil bli ført med vold fra herskerklassen. De vil utkommandere politi og hær for å knuse oppstanden. De vil aldri gi fra seg retten til å eie og herske over produksjonen frivillig. Denne situasjonen krever at arbeiderklassen er forberedt på å ta makta med våpen. Er arbeiderklassen uforberedt kan et forsøk på revolusjon ende i et blodbad der folket er offerene.

NORGE - ET KLASSESAMFUNN

Vi er en del av verden

Mange er enige med Red Ungdom når vi trekker frem skjovnetens ute i verden og sier at det trengs en omveltning. Men så snart vi kommer innfor grensa så blir det uforståelig for folk at vi kan snakke om revolusjon og sosialisme.

Red Ungdom ser revolusjonen i Norge i et historisk og internasjonalt perspektiv. Forholdene sånn som vi ser dem i dag vil ikke være evig. Vi er en del av en verden i utvikling og kan ikke vente å være tilskuere den dagen folkene i den 3. verden reiser seg og krever sin frigjøring. Den beste støtten vi da kan gi denne kampen er å gjøre revolusjon i vårt eget land.

Det er en myte at vi i Norge har det så bra. Vi rammes også av den internasjonale krisa i kapitalismen. Hver dag ser vi hvordan det norske borgerskapet raserer det arbeiderne i Norge nær kjenpa i generasjoner for å få.

Borgerskapet og dets økonomiske planer

Norge er et klassesamfunn der et lite mindretall har kontroll over de viktigste delene av produksjonen. Dette borgerskapet finner vi som eiere, i toppstillingen innfor privat og statlig økonomisk virksomhet, i statsstyring osv..

Borgerenskabets viktigste talerut er de to borgerlige partiene Arbeiderpartiet og Høyre. De forskjellige fløyene innenfor borgerenskapet støtter seg på disse partiene i forhold til hvilket av dem som best representerer deres interesser. Trovt skisser kan vi si at den delen av borgerenskapet som knytter seg til statlig økonomisk makt har Arbeiderpartiet som sitt parti, mens Høyre tradisjonelt har vært privatkapitalistenes parti. I dag har disse partiene kommunisistiske interesser på de fleste områder. De vil gjerne likevel å spille drama for åpen scene for å framstå som de to motstående og eneste realistiske alternativene for det norske folket.

Borgerenskapet har videre kontrollen over de største mediene, skolen, osv., og har altså seg de midlene som skal til for å spre en ideologi som passer til deres økonomiske planer.

Borgerenskabets mål element er profitt. Det norske borgerenskapet er ikke noe unntak. "Ny vekst for Norge" er slagordet. "Storre profitt og den invisterte kapitalen" er det egentlige målet. Vekst er ikke et høyttalt begrep, vi må spørre vekst for hvem.

Kapitlet har borgerenskapet satt fram følgende målsetninger for produksjonen:

-Verdiskapninga i industrien skal økes med 50%.

-Et kapitallekkasje til lønnsomme investeringer i utlandet.

Det norske borgerenskapet ser i dag en historisk sjansen til å slå seg inn på verdensmarkedet og høste kjempeprofitt. De har kjempeinntekter på olje som gir dem den kapitalen de før bare kunne drømme om. Men denne kapitalen er ikke nok. Norsk industri på fastlandet kaster for lite av seg og må omstilles for å skaffe ennå mer kapital til borgerenskabets utenlandsinvestur. Verdiskapninga skal opp 50%.

Borgerenskabets strategi er å erobre sektorer på verdensmarkedet som gir stor avkastning for kapitalen. Det skal spekuleres i billig arbeidskraft, billige råvarer og framfor alt kontrollen over viktige deler av den nye teknologiproduksjonen. Kjølig skal Norge bli en av de virkelige imperialistene.

Arbeiderklassen må bare byrøene

Disse storstilte planene er det meringa at den norske arbeiderklassen skal betale. Huvik utvalgets innstilling er det ferdiglig mest konkrete uttrykket for borgerenskabets planer. Denne innstillinga konkluderer med at 104 ensidige industrisektorer i Norge å "omstilles". Hva de skal omstilles til er det ingen som vet. I realiteten er dette en liste over industrier og industrisamfunn borgerenskapet i dag ikke finner profittebale nok og har planer om å sianke eller slakte helt. Kapitalen skal finne nye og mer lønnsomme veier å gå, folk kan velge om de vil flytte etter eller bli arbeidsløse. Eller kan de det?

I tillegg til at borgerenskapet skal omstille for å øke verdiskapninga så henter de kapital fra den offentlige sektor. Over sit i samfunnet kan vi se dette. Det skjeres ned i skolen, helse og sosialsektoren, ungdomsklubber osv. Sykelønnsbetalinga undergraves, det innføres egenandeler på ting som før var gratis. Parullitt føres det en kjempeandelsvis for å holde lønningene nede. Alt dette skjer altså samtidig som Norge sitter med verdens største valutareserver sett i forhold til BNP. (Over 90 mrd imars 85)

Borgerenskabets politiske og ideologiske offensiv

Borgerenskabets økonomiske planer er drastiske, og vil få stor betydning for folk. Det er derfor viktig for dem å ha en politisk strategi som

gjør gjennomføringen mest mulig smertefri fordi de statistiske co når for fort fram, men det resulterer i oppror som vil utsette eventyret og sine oem i konkurransen.

De sprer derfor følgende legner systematisk til det norske folk:

- Vi lever over evne og må begynne å vise moderasjon for å styrke VAR (les borgerkapets) konkurransevorne ved utlandet. Derfor er alle lønnskrev usolidariske og er med på å trekke oss alle ned i avgrunnen.

- ALLE INGENE er panget det er noe helt spesielt med som gjør at de ikke kan brukes i Norge. Inflasjonsskredene vil da uundskribbar tre inn på arenaen og ødelagge hele landets økonomi.

- Hvis DEKE nå viser litt tålmodighet og stoler på oss så vil vi nok KLE heste fruktene av de investeringene vi nå gjør.

Vi er alle i samme båt og har fellesinteresser, dette er gjennomgangen, smeltdien.

Skal borgerkapet få gjennomslag for sine planer, så er de best tjent med, ja nesten avhengige av å ha Arbeiderpartiet ved makta.

Ikke fordi Arbeiderpartiet er noe verre eller bedre, styggere eller stillere enn høyre, men fordi Arbeiderpartiet har en historie og en posisjon i Norge som gjør dem best egnet til å gjennomføre planene til borgerkapet. De oppfattes tradisjonelt som arbeidernes parti, som taler arbeiderens sak og de kontrollerer arbeiderklassens viktigste organisasjon, fagbevegelsen. Skal noen klare å temme den norske arbeiderklassen så må det være Arbeiderpartiet.

Men DNA veit at de kan komme til å møte seg sjøl i dera etter hvert som tida går og resultatene uteblir, derfor forsøker de å ansvarliggjøre folk direkte. Økt bedriftsdemokrati, aksjekjøp i egen bedrift, arbeidertvertikale og bedrifter osv. "Køl for arbeiderene sjøl i større grad til å administrere sin egen undertrykking. Dette vil splitte arbeiderklassen og føre til at noen vil se på kamper for "sin" egen becrifta profitt som det viktigste.

"sin" egen becrifta profitt som det viktigste.

"sin" egen becrifta profitt som det viktigste.

"sin" egen becrifta profitt som det viktigste.

"sin" egen becrifta profitt som det viktigste.

Solidaritet og felles kamp

Den norske arbeiderklassen og ungdommen merker krisa og borgerkapets offensiv på kroppen og er i dag på defensiven. Årsakene til dette er mange. Flere tiår med høykonjunktur og Arbeiderpartiets klassearbeid har svekket arbeiderklassens evne til å svare på de angrepene som nå kommer. Stor arbeidsløshet gjør det vanskelig å kjempe for høyere lønn. I tillegg kommer den massive propagandaaen om at vi må moderere oss, som folk tror på. Vi merker nok alle de hardare tidene på kroppen, men finner private løsninger som ekstraarbeid på kveldene, privat omsorg for eldre og syke familiedlemmer osv..

Det er i disse tider Carl I Hagen får gjennomslag for sin menneskefiendtlige ideologi! Alle er sin egen lykkes smed og burde klare seg sjøl, dessuten så burde vi få strengere straffer og kaste ut alle innvandrere! Kvinnene burde holde seg i hjemmet!

Rød Ungdom mener at det bare er organisert felles kamp som vil nytte i kampen mot den offensiven som borgerkapet nå setter i gang. De private løsningene vil vise seg å være kortsiktige. På litt lengre sikt vil folk være nødt til å organisere seg for å forsvare lokal-samfunnet og arbeidsplassene sine, stoppe nedskjeringene, få ned arbeidstida osv. I denne kampen så er det viktig å ha med perspektivet om sosialismen. Alt annet vil bare resultere i delser for arbeiderklassen og ikke fjerne årsakene til problemene, det kapitalistiske systemet.

• DEN PARTILØSE SOSIALISMEN ELLER KARDEMOMME BY.

Det grunnleggende utgangspunktet vi bør ha for diskusjonen rundt forslaget til sosialisme-programmet er etter min mening: Hva er hensikten med å lage et slikt program? Hva skal vi bruke det til? Slik jeg har forstått hensikten, er denne todelt. For det første å lage et konkret program til bruk i valgkampen, for dermed å sikre at perspektivet om sosialismen kommer fram i jungelen av valglofter. For det andre å videreutvikle sosialismediskusjonen i Rød Ungdom, og forsøke å få et mer realistisk bilde av hva et sosialistisk Norge vil bety. Klarer programforslaget å oppfylle begge målsettingene samtidig? Etter min mening klarer ikke forslaget noen av delene.

Hvorfor er ikke programforslaget bra nok til bruk i valgkampen? For jeg skal prøve å svare på det, skal jeg trekke fram det som er bra med forslaget. Det mest positive er at Rød Ungdom i det hele tatt forsøker å lage et program til valgkampen, hvor forskjellen mellom kapitalisme og sosialisme er det helt sentrale. Dermed skulle vi bedre ha mulighet til å fokusere på sosialismen som eneste farbare vei for å unngå arbeidsløshet, fattigdom, sosial utrykthet, krig og sykehusene osv. Faren for

at vi står fram som "kriseløserne" for kapitalistene innenfor systemets rammer blir da mindre. Altså at vår argumentasjon framstiller løsninga på problemene under kapitalismen, som bare å bruke valuta-reservene og oljepengene i Norge. Vi blir da redusert til det partiet som lover mest bruk av den norske stats overskudd innenlands. Fordi RV i alle fall er utenfor fare for å bli for sosialisme- og perspektivretta, er derfor forslaget på denne måten svært positivt. Dessuten er kapitalismedelens til å leve ned, sjøl om språket og formuleringene kunne vært enklere og argumentasjonen mer sammenhengende.

Lenin: 1870—1924

Men i sosialismedelens er det nye å kritisere. Det viktigste: Hvis det skal brukes i valgkampen blir det innholdsløst for tynt og snevert. Det gir ingen svar på helt vesentlige spørsmål om sosialismen som uavhengige stiller.

Det sosialistiske programmet forklarer seg på de aller fleste andre partidiktatur, Det-Forslaget og de undertrykkende på tinte med den underdittler-Preklant. Sosialismeopprørsforslaget sier ikke noe som helt er kommunistpartiets oppgaver. Det er ikke under sosialismen. Ikke en eneste sakning! Inntrykket folk sitter igjen med etter å ha lest Forslaget er: "Ja - ja, det Rød Ungdom skriver om kapitalismen er det nye spiss i. Det er det med all sulten, arbeidsledet, forurensning og krigene. Men de presenterer de ikke noe alternativ. Sosialismen deres blir helt sikkert et partidiktatur hvor vanlige folk ikke har noen innflytelse, og det vil jeg i hvert fall ikke ha. Nei, vi får nok bare prøve å gjøre det beste ut av kapitalismen". Spørsmålet er at sosialismealternativet vårt i forslaget ikke er troverdig. Mangel på troverdighet blir det gjennom formuleringer av typen: "Slik vil hverdagen til en vanlig arbeider bestå i både produksjon og deltakelse i styring." (s. 8). "Gjennom å legge denne virksomheten ("kommandohøyden") under planen og drive den godt for å tilfredsstille folks behov sikrer vi utviklinga av sosialismen og arbeiderkontroll". (s. 9). "En sosialistisk planøkonomi vil løse dette (fremmedgjøringa), ved å utvikle folk både som produsenter og styrere." (s. 9). Sosialismen løser arbeidsløsheten". (s. 10). "Fordelen med sosialismen er at folk er garantert materielt og der-

for ikke mister livsmidler og sosial status ved omlegginger". (s. 10)

Ved å vike unna en skikkelig definisjon av statemakta, arbeidernes ledelse osv. fungerer opprørsforslaget opportunistisk. Det handler om uønskede ting som kommunistpartiets rolle og proletariatets diktatur. Sosialismen blir fremstilt som et tilnærmet rosa-rødt selskap, og mister derfor sin rot i virkeligheten. Til dette blir det innvendt at det ikke er formålet å lage et nytt sosialisteprogram eller et prinsipp-program. Nei sjalsagt ikke - men i og med at det skal brukes i valgkampen, må det inneholde noe mer enn en skisse over hva en planøkonomi kan utrette. Vi kan ikke ha den holdninga at hvis folk leser valgkamp-programmet og finner det urealistisk fordi det ikke omhandler hvor makta i samfunnet ligger, så skal de bare lese vårt sosialisteprogram fra forrige landsmøte. Kontakten med uavhengige må være minimal for å tro at de vil grave seg ned i Rød Ungdom og AKPs programmer etter å ha lest programforslaget til valgkampen.

Formuleringene og argumentasjonen i sosialismedelen tyder heller ikke på overdreven kontakt med uavhengige ungdommer. Ta f.eks definisjonen på et marked: "...De har ingen samfunnsmessig bevisst anvendelse av sine evner, bare en privat bevissthet. Markedet er det element som hinder uavhengige produsenter sammen og dermed viser

og det faktisk er samfunnsmessig brukbart (salgbart) det de skaper." (s. 7). Eller ta linje 12. s. 12: "Arbeiderrådsmodellen kan ikke bli noen framtid i Norge". Nei vel, men hvorfor det og hva er arbeiderrådsmodellen? Hvem er det egentlig vi henvender oss til med et sosialisme/valgkampprogram?

Utvikelsen av helt vesentlige spørsmål under sosialismen og det til tider vanskelig tilgjengelige språket forslaget har, gjør at jeg mener det ikke oppfyller kravene til et valgkampprogram.

Så over til forslaget som videreutvikler av sosialismesynet i Rød Ungdom. Det som er positivt her, er det materialet som kommer fram i kjølvanen av diskusjonen. (Det røde tilleggsheftet). Vi tar et skritt i retning av å bli flin-

gen. De verste utopiene er skåret vekk, og vi besvarte å se sosialismen som et reelt og levende samfunn hvor motsigelsene vrer. Før var det Kina og ei stund Albania som ble gjort til utopien. I dag er det det tvers gjennom HØYTEKNOLOGISERTE samfunnet som fungerer på samme måte. Det neste løser seg lett på litt genemanipulasjon og datateknologi her og litt optiske fibre og kunstig intelligens der. Ikke misforstå - stolsagt åpner den nye teknologien enorme muligheter for frigjøring av menneskeheten og her er det svært mye vi bør bruke i vår sosialismeargumentasjon. Men vi må ikke se oss blinde, og glemme at det fremdeles er snakk om klassekamp og et forhold mellom mennesker. Det er illustrerende at

ROLLS ROYCE SILVER SHADOW II

Bærekraftig
Pris fra ca 1 200 000.
Motor vol nr: 6750-270 (ca.)
Tjener. Kräftigste version.
Aks 0-100 i 10 Toppt. 190.
Kafosserer 4-dørs.

Det er jo begrenset hvor mange Rolls Royce du kan ha.

kere til å undersøke og analysere de konkrete og særegne forholda i Norge. Dette er bra. Men selve programforslaget er etter min mening et tilbakeskritt i sosialismesynet vårt. Dette fordi forslaget etter min mening beveger seg bort fra den kritiske holdninga til sosialismen som ble utvikla etter krisa i m-l-bevegelse

ordet klassekamp ikke er nevnt i sosialismedelen. Tilfeldig? Men begynner jo å tvile.

Dessuten foretar forslaget en viktig endring i synet på kommunistpartiet. Under avsnittet "Rygg AKP (m-l) til et sterkt kommunistisk parti" (s. 13) står det: "Et slikt parti har i hovedsak to oppgaver: Det må hjelpe til å organisere forsvarskampen for folk under kapitalismen, og til-

... "Denne" partistiftelse er et nytt
 og bedre alternativ enn eneste løs-
 ning på sosialismens problemer."
 "Hva er utvalgte spørsmål blir is:
 "Hva kommunisistpartiet etter revolusjon
 vil den vil gjøre seg sjøl etter i,
 "Kjeller" "Kjeller" "Hva dette skje
 ved en sosialistisk revolusjon? Kom-
 munistpartiet har jo etter forslag-
 er ingen vesentlige oppgaver under
 sosialismen, så det burde jo ikke

akp(m-1)

... hva noe i veier for å løse
 det med en gang det sosialistiske
 Norge er proklameret? "Hva å ha
 lest dette øyeblikket skilner jeg
 oss" bedre hvorfor kommunistpar-
 tiet og klassekampen ikke er
 nevnt en eneste gang under behan-
 dlingen av sosialismen. Program-

... forslaget er i det minste konse-
 kvant!"

... "Derfor ikke se et program-
 forslaget tillegges noe nytt av
 betydning inn i sosialismesynet
 vårt. Det eneste nye er et nye
 videre sosialistisk og mer atomisk
 syn på sosialismen. Forslaget
 oppfyller ikke noen av de tre mål-
 settingene: Valgkampprogram og
 sosialismetviler. Hva gjør man
 så? Hva er alternativet? Ja
 "Hva forklaringer om et diskusjon-
 er rundt forslaget kan drive orga-
 nisasjonens sosialismepolitik
 opp på et høyere nivå, sjøl om for-
 slaget i seg sjøl ikke gjør det.
 "Hik det ser ut nå, mener jeg det
 er mer fornuftig å satse på 1983-
 programmet i valgkampen, i stedet
 for det nåværende forslaget.

"etc. "lesund.

HVA ER YTRINGSFRIHET?

Programforslaget til sosia-
 lismeuttalelsen (PF) behandler
 synet på ytringsfriheten på en
 overflattisk og unnvikende måte.
 PF gjentar de gamle floskiene om
 at sosialismen vil garantere "full
 ytringsfrihet" uten å problemati-
 sere hva saka egentlig dreier seg
 om. Dette vil jeg i det følgende
 forsøke å rette litt på.

I PF (s. 11, l. 45-48) står:
 "I et sosialistisk Norge må det
 derfor være full ytrings- og orga-

nisasjonsfrihet. Tillatelse til
 å danne forskjellige interesseorga-
 nisasjoner og partier, også når

de står i opposisjon til stats-
 makta."

Avsnittet mangler en presisering av hva "yttringsfrihet" egentlig er for noe. Jeg tror det her kan være fruktbart å trekke inn begrepene "positiv" og "negativ" yttringsfrihet. Med positiv yttringsfrihet mener jeg en tilstand der forskjellige interessegrupper motiveres til å ytre seg, dvs. å drive propaganda. Med "motivare" mener jeg ikke først og fremst almene verbale oppfordringer, men en tilrettelegging av de politiske og institusjonelle forholdene som gjør propagandatilgangen fra de forskjellige interessegruppene lett tilgjengelig. Et eksempel på positiv yttringsfrihet er pressestatte til de forskjellige interessegruppene mediaorgan. Positiv yttringsfrihet krever en aktiv deltagelse fra maktthavernes side.

Negativ yttringsfrihet er en passiv yttringsfrihet. Det betyr at maktthaverne ikke tar tiltak for å sensurere yttringene ved lovforbud, represalier osv.

Det er klart at yttringsfriheten under det borgerlig-demokratiske diktaturet i overveiende grad er negativ. Alle som ønsker det kan i utgangspunktet ytre seg, dvs. yttringene blir ikke begrensa av direkte sensur, lovforbud osv. (Det finnes jo sånt unntak som f.eks. ørokrenkelser, rasisme, offentliggjøring av henneligstempla materiale osv).

Må er det sann at alle ikke får ytre seg, sjøl om den negative yttringsfriheten nærmest er total.

Det er klart at samfunnskritiske yttringer i mindre grad vinner fram i media enn yttringer som er systemlojale. Ellers at ressursvake grupper ikke kommer til ordet, rett og slett fordi de er ressursvake. Frsaka til at disse yttringene ikke vinner gjennom er at borgerskapet overhøda ikke tar tiltak for å styrke den positive yttringsfriheten.

Et eksempel: De borgerlige avisene subsidieres av næringslivet gjennom reklameinntekter. Av forskjellige grunner gjør ikke Klassekampen det. At staten bevilger noen kroner i pressestatte er ikke et eksempel på virkelig positiv yttringsfrihet. Positiv yttringsfrihet her ville være å utstyre KR-redaksjonen med økonomiske midler som gjør at de har de samme forutsetningene for å vinne gjennom som f.eks. Schibstedsforslaget flaggskip Aftenposten.

Videre: Under valgkampen i 83 tillot ikke NRK småpartiene å delta i partilederdebatten i mediamonopolet. Den offentlige unnskyldningen var at de ikke var "store" nok. Poenget her er at maktthaverne gjør alt dem kan for å unngå at disse "småpartiene", særlig RV, skal bli store nok. Positiv yttringsfrihet ville være å slippe til alle partiene på lik linje (dette gjølder ikke bare valgkampen, det gjølder prioriteringa i NRK hele året. Sentreringa om Gro-Kåre er et eksempel på fullstendig fravær av den positive yttringsfriheten).

Så til sosialismen. Jeg mener ytringsfriheten under sosialismen i større grad må være positiv ytringsfrihet. Dette er nødvendig for i hele tatt å skielne den fra ytringsfriheten under den borgerlig-demokratiske kapitalismen. Den sosialistiske statsmakta må oppmuntre og legge forholda til rette for at de forskjellige interessegruppene skal ha noenlunde like ytringsvilkår. Det betyr stor støtte til ressursvake grupper, liten støtte til sterkere grupper.

En positiv ytringsfrihet for svakere grupper betyr sjelsagt tiltak for å hezrense ytringsmulighetene for sterkere grupper. Den sosialistiske staten må åpenbart bryte med borgerkapets ytringsmuligheter med der foran da har

... Her presist på den sosialistiske staten sierne ytringsmonopol for borgerkapet i dag he- stor. Men det betyr ikke, senn- står i EF (a. 9. 1. 81). Den sosialistiske staten skal ov ita- einstitusjonene i lande-

Klart arbeidsfolk skal ta makta over kommandohøydene i samfunnet, inkludert deler av media, men vi kan da ikke senn uten videre he- sløzlege samtlige borgerlige tale- organ! Hvem i all verden trur forslagsstilleren han/hun skal vinne for et sosialisme-program som på den ene sida uttrykker at den sosialistiske staten skal over- ta alle mediainstitusjonene i lan- det og på den andre sida prokla- merer "full ytringsfrihet"?!

Vi må sjerne uttrykket "full ytringsfrihet". Rett og slett fordi det bare er en borgerlig klokkel. Silens det finnes blasser og trosskand (og det vil det i høyeste grad vere under so- sialismen) så er "full ytrings- frihet", i likhet med "full demo- kratisk" bare tåkeord som ut- lukkende tilsierer de vesle for- holde. Ytringsfriheten vil all- tid vere relativ, også under so- cialismen. Mået vårt må vere en mest mulig likeverdige ytrings- frihet.

P.S. Mener forfatteren av EF at realistiske og kvinneskrinerende ytringer skal nytte godt av den "fulle ytringsfriheten"? Hvis ikke, så skriv det!

Kanit.

★ PROGRAMFORSLAGET OG SOVJET ★

Prosocialismeprogrammet har i stor grad ta utgangspunkt i arbeiderklassens erfaringer med å bygge sosialismen. Jeg tror dette er viktig av to grunner.

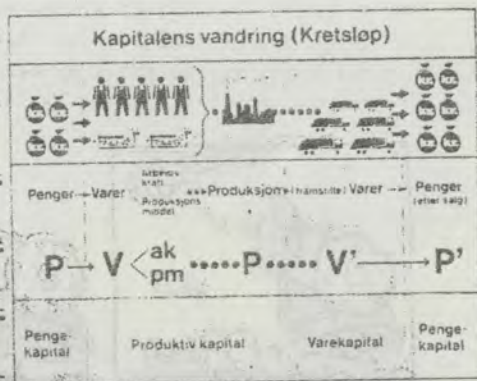
1. En grundig analyse av forsøkene på å bygge sosialismen gir svar på hvilke historiske muligheter og begrensninger de konkrete forsøkene hadde.

2. En slikt analyse gjør det mulig å framheve de spesielle forholda den norske sosialismen skal bygges under, hvilke nasjonale sær-egenheter vi må ta i betraktning når vi utformer en strategi for sosialisme i Norge.

Det er klart at uten et grundig forsøk på å forklare hvorfor den russiske revolusjonen gikk i vasken, blir sosialismeprogrammet mangelfullt. Folk forlanger å vite hva som gikk galt og hvorfor det gikk galt i Sovjet, før de kjøper en norsk variant av sosialismen. Når vi forklarer den russiske revolusjonens sammenbrudd forklarer vi ikke bare hvorfor den gikk i vann, vi legger også grunnlaget for å gi en forklaring på hvorfor det ikke behøver å gå så galt i Norge. Altså: Sosialismeprogrammet vårt trenger ei kort framstilling av Red Ungdoms syn på den russiske revolusjonen, kontrarevolusjonen og Sovjet i dag.

Programforslaget (heretter PF) sier dessverre ingen forsøk på å legge fram ei slik framstilling. Det står mykje lite om Sovjet i PF, og det som står er i tillegg slumsete eller direkte feilaktig.

I PF står det at Sovjet-systemet "er et system der et lite mindretall har tilegna seg produksjonsmidlene på samme vis som i de vestlige kapitalistiske land." (s. 9, 1. 12-13).

Dette er åpenbart feil. En vesentlig forskjell mellom eiendomsforholda i den vestlige verden og eiendomsforholda i Sovjet ligger ic nettopp i den historisk sett ulike tilegningsmåten. Det kapitalistiske eiendomsforholdet i den vestlige landa har utvikla seg fra en mengde småprodusenters frikonkurrans, via monopolkapitalismen til den dominerende forma for kapitalisme i dag: statemonopolkapitalismen, som adskiller seg fra monopolkapitalismen ved at staten og

Videreg: "Soviets utenriks-
politikk viser også at de har blitt
ei imperialistisk stormakt som
"påber talke sjelrøderett under
foten". (s. 8. 1. 1-23).

Fortsett fra ei eleandig språk-
føring (som forøvrig skjærer hele
DF), trenger denne setninga etter
min mening en presisering. Dersom
en slikt setning skal vere med, bør
det gis en begrunnelse for hvorfor
en sosialistisk stat ikke kan føre
en imperialistisk utenrikspolitikk.
Hvorfor i all verden kan ikke et

arbeiderstyrt Norge, med planeco-
nomi og nasjonal produksjon for
behov, bedrive utnyttning i inter-
nasjonal sammenheng? Er det sånn
at forsvarsstilleren tenker seg et
fullstendig stålberg Norge utafor
seg internasjonale arbeidsdeling?
Eller meiner vedkommende at verdi-
loven ikke vil virke internasio-
nalt når den norske kapitalen er
arbeiderstyrt? I det hele tatt,
her trengs en presisering!

Randi.

- RAUD UNGDOM OG SKULEPRIORITERINGA.

Klart me skal byggje Raud Ungdom på
skulane, både gymnas og yrkesskule, for
ikkje å gløyme ungdomsskulane. Klart me må
ha dette som ei særskilt viktig oppgåve.
Men fytt i helvete kor vanskeleg det er å
vera kommunist om dette er alt me skal og
alt anna kjem i bakleksa.

Me er ein del her i vest som har vorte
gamle etter kvart, 20 år alt, og går
korkje på gymnas eller yrkesskule. Den tid
er soga no. Kva har me då i Raud Ungdom å
gjera, for ein kan utruleg nok saktens
byrje å lure litt ???

Eg meiner sjølvsagt eg har det fullkomne
svaret på dette, og no skal eg fortelje og
du skal høyre på:

Me er arbeidsfolk, me vaknar i sjutida
og går på jobb. Heime er me ikkje før
klokka er 5. Hardt liv skal eg seie deg,
jævla hardt, og du må bere halde kjeften
din att og ikkje fortelje oss at me kan
vitja skulane i arbeidstida. Høgrevik
som å skulke jobben, gjer me ikkje.
Sviktar ikkje arbeidskollega veit du.

På stands, skolemøte om kvelden, og på
studiesirkel kan me følgje
skuleprioriteringsdirektivet, men det er
vel jamt alt. Verda er meir enn dette, ja
faktisk langt meir. Difor trur eg Mao vil
opp av graven kvar gong ein eller annan
Oslomann padlar over fjellet og trer ein
eller annan prioritering ned over hovudet
på leiarane våre. Difor meiner Mao og eg
dette:

Det må bli et betre tilbod til dei som
ikkje går på skule. Dei er nemleg ein
verkeleg ressurs. Eg saknar eit
arbeideropprør i Raud Ungdom som verkeleg
sett spor i frå seg. Eg trur det kjem og.
Særleg avdi kvinneopprøret i partiet snart
emner ut i eit gigantisk arbeideropprør i
heile rørsla. Me unge (HA HA) i Raud
Ungdom må gjere det me auktar for at dette
opprøret kjem.

- Då skal me nemleg diskutere både
jordbrukspolitikk og fagleg arbeid.

- Då skal me samla arbeidslause
(sysselsatte).

- Då skal dei utan arbeid og dei med
arbeid kunne samordne oppgåver.

- Me skal studere den internasjonale
fagbevegelsen.

- Men fytt i helvete kor me skal slite for
å få skuleelevane med oss og.
Skjønar du meg ?

Jim, Bergen.

AFGHANISTAN INNSAMLINGA -

ETT SKRITT - HVA BLIR DET NESTE ?

I nr. 11 (8-85) trer to Rød Ungdom-mere fram i spalten "Vi bare spør". Her presenteres innsamlinga som en stor innsamling på rekordtid. Jeg er med på denne innsamlinga, arbeider for den og støtter den fullt ut. Men med de pompøse uttalelsene som kommer til uttrykk i nevnte avis, mener jeg det er grunn til ettertanke for noen og en hver av oss som er med i Rød Ungdom og arbeider med innsamlinga.

Jeg kan bare uttale meg på bakgrunn av kjenskapen til mitt eget bist-

som helhet må "å ta del i den politiske oppsummeringa av aksjonen til nå.

I minne rekke mener jeg at vår politikk har betydd mye i debatten der vi har bidratt. Her er jeg enig med de to representantene i at vi har vunnet forståelse blant eldre folk. (Et takkekors er kanskje at eldre folk sjøl har opplevd fra 1940-1945, hvorvidt vi har nådd ut over dette vil jeg stille spørsmålsteget ved. Den grad summen penger har gitt afghanerne materielle ressurser,

I Afghanistans fjell avgjøres vår framtid...

rikt, derfor vil jeg svært gjerne høre erfaringer fra andre.

Selv mener jeg innsamlinga har betydd mest for Rød Ungdom i forhold til:

- å markere organisasjonen utad
- å konfrontere våre meninger med virkeligheten og lure av det
- arbeidet med å samle organisasjonen til større politisk enhet.

Dette er viktige erfaringer, for vi må ikke glemme at mange ikke tidligere har vært med på nettopp det som er nevnt ovenfor. Derfor bør ansvarlige instanser legge seg dette på hjertet i form av at organisasjonen

mener jeg kan sammenlignes med en dråpe i havet (perspektivene for den afghanske frigjøringa). Dette til aksjonen så langt.

Rød Ungdom har det halvåret aksjonen har pågått gjort en del erfaringer, disse må komme alle til gode. Artikkelforfatteren stiller representanter for Rød Ungdom spørsmålet: "Men hva med ungdommen, hvordan har de stillt seg til aksjonen?" - og representantene svarer: "Det er faktisk mindre forståelse for behovet for våpen blant ungdom enn blant eldre. Fredsbevegelsen har langt på vei vunnet forståelse for

at stormaktene må møtes med tillit og imøtekommenhet."

Her mener jeg de to representantene er inne på noe av det viktigste, nemlig at Rød Ungdom ikke kom fram til ungdom i den grad det var ment. For meg er dette viktig, det sier noe om hvor neste stot skal settes inn: på skolen, i form av debatter/konfrontasjonsmøter på internasjonal politikk og fredsdebatt, avholde afghanistantimer, ha innsamlinger i skolegården etc.

© 1999 Per Erik Børve. I sagg nett til www.pdalen.no - Akse på

VÅPEN TIL AFGHANISTAN MÅ FORTSETTE ETTER LANDSMØTET I

Dette innlegget er et argument for å fortsette med Afghanistaninnsamlinga etter landsmøtet. Her stusser sikkert mange. Skal vi bare jobbe med Våpen til Afghanistan eksternt i flere år? Hva med kampen mot krisa? Våpen til Afghanistan har allerede tatt nok krefter fra organisasjonen, vi trenger å utvikle politikk på masse andre saker. osv. osv.

Jeg mener heller ikke at Våpen til Afghanistan skal fortsette å være Rød Ungdoms eksterne hovedsak, men at organisasjonen må prioritere andre saker

Hvis det er slik at m-l'ere har bidratt fra egen lomme lurer vi oss sjøl på hvor mye vi har nådd ut med vår politikk. Påstanden om at det er bedre med noen reelle debatter på stand uten den store summen, enn en stor sum uten debatt, slutter jeg meg helhjertet til.

Når vi ikke har nådd ut og vunnet på politikken på skolene blant ungdom så sier det litt om det terrenget valgkampen vår vil møte.

Hvis 150 000 er mye til en frigjøringsbevegelse med en motstand er som det her er snakk om, sier det litt om vårt begrep om verdenssituasjonen og om rivaliseringa.

Jeg kan være enig i at for Rød Ungdom er det grunn til å se på det som et vellykket skritt i forhold til størrelsen på organisasjonen. Men i så til orde for noe mer mener jeg vil være å fare med usannheter.

Vi står overfor en debatt om hvor vi skal gå videre. La oss oppgi dette det første skrittet uten for store ord, og la oss ta det neste i innsamlinga. Det er ennå mye å laye mark på Rød Ungdoms åker.

BRIN

tida som kommer. Alikevel vil jeg argumentere for at vi i et eller annet form bør fortsette arbeidet med innsamlinga. Dette mener jeg på grunn av:

1. Våpen til Afghanistan gir Rød Ungdom en politisk profil som vi tjener på å opprettholde. Den markerer oss klart i landskapet mot passifismen, for nasjonal uavhengighet og mot imperialismen. Slipper vi Våpen til Afghanistan, så slipper vi også et eget redskap til å stå fram denne profilen.

2. Det tar tid å bygge opp tillit og støtte blant folk på ei sak av så stort omfang som det politiska grunnlaget til Våpen til Afghanistan. Det tar også tid å bygge opp en politisk profil som folk kjenner igjen, og støtter. Mi erfaring med innsamlinga, er at folk nå, etter at vi har stått mye på stand, hatt innlegg i avisene, presseoppslag, osv., har begynt å bli kjent med innsamlinga. Folk veit om at den finnes, og hva den går ut på. Dermed har de også blitt bedre kjent med Rød Ungdom, og vårt politiske grunnlag. Hvis vi legger ned innsamlinga, mister vi muligheten til å presentere en politisk profil over lang tid. (Et år er for meg ikke "lang tid" når det gjelder å bygge en profil som folk kan identifisere Rød Ungdom med.)

3. Sjøl om det ikke går an å sammenligne direkte med det støttearbeidet for FNL i Vietnam som SUF/AKP dreiv med, og at dette hadde mye større omfang enn Våpen til Afghanistan, mener jeg vi har erfaringer å hente fra dette arbeidet. SUF/AKP dreiv støttearbeidet over flere år, sjøl om

Jeg mener altså at innsamlinga bør fortsette, på en eller anna måte, på et eller anna nivå. Jeg tror vi gjør oss sjøl en stor bjørnetjeneste om vi ganske enkelt gir slipp på en bra "markør" for Rød Ungdom, ei brekkstang for å få presentert vårt politiske grunnlag, et middel til å gi oss en klar politisk profil utad.

Foreløpig er tankene mine rundt dette spørsmålet nye og uferdige. Jeg veit f.eks. ikke hvordan Våpen til Afghanistan, hvis vi kjører den videre etter landsmøtet, bør prioriteres i forhold til andre saker. Men dette mener jeg er et underordna spørsmål i første omgang. Først trenger vi å ta stilling til: Taper vi mer enn vi vinner på å gjøre oss ferdig med den til våren? Om dette ønsker jeg reaksjoner i BV, og at folk tar opp diskusjonen rundt om i landet. Til slutt må dette bli et spørsmål for landsmøtet å avgjøre.

Jesper, Tromsø

Storin til det Afghanske folket må bli like massive som den var til det vietnamesiske.

dette ikke alltid var gitt hovedprioritet. FNL-arbeidet ga SUF/AKP en politisk profil som ble jobba fram over ei årrekke, noe bevegelsen utvilsomt tjente på.

4. Kampen mot en ny verdenskrig blir neppe mindre viktig i åra som kommer. Jeg har vanskelig for å se andre metoder for å jobbe mot krigen for Rød Ungdom som organisasjon som er bedre egna enn Våpen til Afghanistan.

STØTT NASJONENES KAMP FOR
FRIHET OG UAVHENGIGHET

HMEN ER FÆRLIGST?

I BV nr. 4-84 reiser Berit og Bjørn spørsmålet om Rød Ungdom i teori og praksis er mot begge supermaktene, eller om vi bare er mot Sovjet. De viser til praksis i forgindelse med demonstrasjonen mot USA-imperialismen, og de påstår at Rød Ungdoms medlemmer ikke reagerer følelsesmessig på overgrep som skjer i Latin-Amerika. Samtidig ønsker de ikke å moralisere over dårlig oppmøte på demonstrasjoner, men inviterer til en debatt om vårt syn på USA.

Jeg er enig med B. & B. i at organisasjonen i dag reagerer for dårlig i forhold til antiimperialistiske demonstrasjoner og overgrep fra USA. Men årsaken til dette ligger ikke i vår prioritering av Afghanistanarbeidet og kampen mot Sovjet. Ser vi på arrangement og demonstrasjoner som går utenom de faste merkedagene som 1. mai, 8. mars og 21. august, så er dette et generelt problem. Demonstrasjonen til støtte for Solidaritet i Polen før jul i Oslo viste at vi også der hadde et dårlig oppmøte. Dette var en demonstrasjon rettet mot Sovjet, og skulle dermed utfra B. & B. sin påstand blitt mobilisert kraftigere til. Dette skjedde ikke. Samtidig har vi flere motsatte eksempler enn det dere nevner. Da FLO ble nektet informasjonskontor i Norge, ble det på kort varsel mobilisert til punktdemonstrasjon. En demonstrasjon som det var bra oppmøte på i forhold til den korte mobiliseringstida. Svikten i forhold

til denne typen demonstrasjoner kan dermed ikke ligge først og fremst i Rød Ungdoms prioriteringer, men i nye større grad i ml-bevegelsens evne til å mobilisere til demonstrasjoner generelt, utenom de faste demonstrasjonsdagene. Dette er et problem både i forhold til USA og Sovjet.

For å underbygge påstanden om at Rød Ungdom ikke reagerer overfor overgrep fra USA bruker dere eksemplet invasjonen på Grenada. Det at vi ikke sto på dette felles-oppropet kan kritiseres for rot fra vår side, men kan ikke tas til inntekt for deres syn. Vi deltok aktivt både i forberedelsene og under selve demonstrasjonen. Samtidig underlår dere at vi reagerte raskt på USA's minelegging av Nicaraguanske havner og utenriksminister Strays uttalelser, der Arbeiderbladet på lederplass sa seg enig i Rød Ungdoms støtte til Nicaraguas uavhengighet og kritikken av Strays uttalelser. Jeg kan dermed ikke se noen politisk linje i våre uttalelser og oppmøte på demonstrasjoner som går ut på at vi stiller oss "tilsynelatende likegyldig til folkemord i El Salvador" eller at vi er "istand til å ekskludere frigjøringskamper og folk fra sakskartet av taktiske hensyn". For meg blir en slik argumentasjon et frustrert rop i forhold til et reelt problem; dårlig oppmøte på demonstrasjoner, organisasjonen reagerer for seint på overgrep og undertrykking som skjer. Samtidig har

"Hvem er farligst" FORTSETTER....

Vi prøvde vist at vi kan svare på dette.

Jeg har problemer med å ta deler av argumentasjonen deres seriøst forbi den ikke skiller seg fra deler av SV og AKP har brukt mot ei-bevegelsen i mange år. En argumentasjon de har kjørt forbi de er politisk gjerne på vår kamp mot Sovjet. Men dere inviterer til debatt om syn på USA, (i praksis styrkeforholdet mellom supermaktene) og den bør vi absolutt ta.

ROD UNGDOMS PRIORITERING.

Jeg har litt problemer med å forstå deres standpunkt men debatten vi sikkert vise hvor uenigheten går i synet på USA og Sovjets rolle og Rod Ungdoms prioriteringer.

Dere sier: "Vi mener at Sovjet er den mest aggressive supermakts", noe jeg er enig i. Samtidig hevder dere at: "Rød Ungdom har flere vedtak på at vi stiller supermaktene likt og at vi likestiller kampen mot dem. Det er bra, men vedtak er ikke nok." Her ligger det åpenbart motsigelser i deres innlegg. Jeg kan ikke huske at vi har flere vedtak som stiller supermaktene likt og at vi likestiller kampen mot dem. Ivert om , vi har flere vedtak som sier at det er Sovjet som den mest aggressive supermakts og at Rød Ungdom prioriterer kampen mot Sovjet. Dette står sjølsagt ikke i motsetning til at vi sier: USA og Sovjet er verdens to største undertrykkere av folk og nasjoner, og at deres rivalisering ^{kan} føre til krig.

Denne prioriteringa mener jeg fortsatt er rett. USA har fra 80-åra hatt en kraftigere opprustning og kjører politisk og militært ei hardere linje i forhold til sine interesseområder enn tidligere. Men dette forandre ikke mitt standpunkt om at Sovjet i flere tiår har bygd seg opp og virkelig idag

utfører USA politisk og militært. Jeg kan ikke se at denne tendensen har snudd. Ivert om så har Sovjet politisk og militært økt sin styrke spesielt i forhold til Europas gjennom militært press og sin "fredspolitikk". De har idag større gjennomslag blant politikere og intellektuelle for å få undertrykkings de fører forstått. Afghanistan er her et viktig eksempel.

Ideologisk og politisk blir denne politikken markedsført gjennom begreper som "Felles Sikkerhet". Dette betyr at freden skal sikres i felleskap, da også med supermaktene. Ikke gjennom å forsvare den nasjonale sjølråderetten, mot supermaktene.

Denne ideologien tjener i praksis begge supermaktene rett til å gripe inn ovenfor små nasjoner. Men det er ingen tilfeldighet at det idag er Sovjet som går i spissen for å fremme denne ideologien, nettopp utifra at det er de som først og fremst trenger den for virkelig å kunne rykke fram og utfordre USA.

Prinsippet om nasjonal uavhengighet må bli forsvart i forhold til begge supermaktene og her har Rød Ungdom vært konsenkvent. Men som organisasjon må vi prioritere, og da mener jeg det har vært rett å prioritere Afghanistanarbeidet. Akkurat som Sosialistisk Ungdom prioriterer Latin-Amerika ut i fra sin internasjonale analyse. Dette er ikke kynisme eller et partipolitisk taktisk spørsmål. Men et spørsmål om hvem av supermaktene som er den største trusselen for verdens folk.

Per O.

SI VIS PĀCEM, PĀRA BĒLLUM (-PĀKEM -) (LAT.)
"HVIS DU VIL HA FRED, MÅ DU RUSTE DIG TIL
KRIG"

Gunnhild egger sine sønner.

DETTE ER BAKSIDA.

BAKSIDA BRUKER VI
DENNE GANGEN TIL Å
MINNE DERE OM

-Den beste humanitære hjelpen vi kan få er våpen. Slik at vi kan forsvare oss. Folk dør av sult og sykdom, ja, men når russerne gjennomfører bombeangrep mot en landsby, der det langt flere. Dette sier Kanan Gul, geriljaleider i Afghanistan. Sovjet prøver å utrydde afghanerne gjennom å ødelegge landet ved bombing og å drive folk på flukt. Dette er den blodige sannheten. Den blir mindre blodig dersom afghanerne får våpen å forsvare seg med. Vær med å hjelpe afghanerne til å overleve. GI PENGER TIL VÅPEN!

Send penger til:

VÅPEN TIL AFGHANISTAN

RØD UNGDOM

Postboks 810, Sentrum, 0106 Oslo t.
Postgirokonto 2 18 90 58
Bankgirokonto 8011. 63 05363

OG
AKSJONS-
DAGEN
20. APRIL!

